

CURTEA SUPREMĂ DE JUSTIȚIE

DECIZIE

15 iulie 2020

mun. Chișinău

Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție în componență:

Președinte – Timofti Vladimir,

Judecători – Țurcan Anatolie, Cobzac Elena

examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat de către avocatul Bosîi Ion în numele inculpatului Brașoveanu Ilie, prin care solicită casarea sentinței Judecătorei Criuleni (sediul Dubăsari) din 30 octombrie 2019 și a deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 04 februarie 2020, în cauza penală privind-l pe

Brașoveanu Ilie Xxxx, născut la xxxx, originar și domiciliat în s. xxxx, r-nul xxxxxx.

Datele referitoare la termenul de examinare a cauzei:

1. 16.01.2018 – 30.10.2019 (prima instanță);
2. 29.11.2019 – 04.02.2020 (instanța de apel);
3. 01.06.2020 – 15.07.2020 (instanța de recurs ordinar).

Asupra admisibilității în principiu a recursului ordinar în cauză, în baza actelor din dosar, Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție,

A C O N S T A T A T:

1. Prin sentința Judecătorei Criuleni (sediul Dubăsari) din 30 octombrie 2019, Brașoveanu Ilie a fost recunoscut vinovat de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 264 alin. (1) Cod penal, fiindu-i stabilită pedeapsa cu amenda în mărime de 500 unități convenționale, ce constituie 25000 lei, fără privarea de dreptul de a conduce mijloace de transport.

Acțiunea civilă înaintată de partea civilă Roșca Ion a fost admisă parțial și dispusă încasarea din contul lui Brașoveanu Ilie în beneficiul lui Roșca Ion suma de 2739,82 lei cu titlu de prejudiciu material, suma de 6000 lei cu titlu de asistență juridică și suma de 25000 lei, cu titlu de prejudiciu moral.

De asemenea a fost dispusă încasarea din contul lui Brașoveanu Ilie în beneficiul statului suma de 6670 lei cu titlu de cheltuieli judiciare.

1.1. Pentru a pronunța sentința, prima instanță a constatat că Brașoveanu Ilie, la 10 noiembrie 2016, aproximativ în jurul orei 13:30, conducând mijlocul de transport de model "Ford Transit" cu n/î xxxxx pe traseul central din s. Moloșova din direcția centrului localității numite spre direcția s. Oxentea, r-nul Dubăsari, în preajma gospodăriei lui Gurițenco Ilie, amplasată în s. xxxxx, r-nul xxxx, încalcând

prevederile Regulamentului Circulației Rutiere și anume: Pct. 45, subpunctul 1) - „Conducătorul trebuie să conducă vehiculul în conformitate cu limita de viteză stabilită, ținând permanent seama de următorii factori: a) starea psihofiziologică ce influențează atenția și reacția; b) dexteritatea în conducere care i-ar permite să prevadă situațiile periculoase; c) starea tehnică a vehiculului și particularitățile încărcăturii; d) situația rutieră. Subpunctul 2) - În cazul în care în limita vizibilității apar obstacole care pot fi observate de conducător, el trebuie să reducă viteza sau chiar să oprească, pentru a nu pune în pericol siguranța traficului. Pct. 46 lit. a) - „Conducătorul de vehicul trebuie să manifeste prudență sporită și, în caz de necesitate, să reducă viteza până la limita care i-ar garanta siguranța traficului sau chiar să oprească în cazurile în care se deplasează pe lângă: copii, persoane de vârstă înaintată, precum și persoane cu semne evidente de dizabilitate, nu a ținut seama că, în același timp, pe aceeași bandă circula și pietonul minor Roșca Vitalie, care se deplasa împreună cu un grup de minori. În acel moment în preajma gospodăriei mai sus indicate, din cauza nerespectării de către Brașoveanu Ilie a prevederilor Regulamentului Circulației Rutiere, ultimul, din imprudență 1-a tamponat în partea din spate pe minorul Roșca Vitalie, în urma cărui fapt ultimul a căzut jos, acuzând dureri la piciorul stâng, iar conform concluziilor raportului de expertiză medico-legală nr.337/D din 09.12.2016, minorului Roșca Vitalie i-au fost cauzate leziuni corporale sub formă de: fractură închisă a ambelor oase a gambei stângi cu deplasarea fragmentelor, care au fost produse cu un corp contondent, posibil în timpul și circumstanțele indicate, care duc la dereglarea sănătății de lungă durată și se califică ca vătămare medie.

Prima instanță a încadrat acțiunile inculpatului Brașoveanu Ilie în baza art. 264 alin. (1) Cod penal - încălcarea regulilor de circulației a mijloacelor de transport de către persoana care conduce mijlocul de transport, încălcare ce a cauzat din imprudență o vătămare medie a integrității corporale sau a sănătății.

2. Sentința primei instanțe a fost contestată cu apel de către avocatul Bosîi Ion în numele inculpatului Brașoveanu Ilie, prin care a solicitat casarea acesteia, cu pronunțarea unei noi hotărâri potrivit modului stabilit pentru prima instanță de achitare a inculpatului de sub învinuirea înaintată, cu respingerea acțiunii civile.

În argumentarea apelului, apelantul a invocat că:

- instanța la aprecierea probelor nu s-a călăuzit de concluzia expertizei medico-legale nr.337/D din 09.12.2016, dând prioritate probatorului prezentat de către procuror, deoarece conform raportului de expertiză nu s-a constatat cu certitudine că autovehiculul a tamponat pietonul și care este cauza leziunilor corporale, tot nu s-a stabilit;

- instanța nu a dispus de o probă concretă prin care să dovedească că șoferul a încălcat careva norme legale deoarece partea vătămată minoră a primit leziuni care

nu sunt în raport cu ciocnirea cu unitatea de transport, deoarece la acel moment automobilul staționa;

- vinovăția inculpatului Brașoveanu Ilie nu a fost dovedită, deoarece s-a constatat cu certitudine că Brașoveanu Ilie nu a săvârșit accidentul rutier care i se impută;

- din raportul de expertiză medico-legală s-a stabilit că părții vătămate i-a fost provocată o vătămare medie și nu a fost posibil de determinat cu ce anume corp au fost produse leziunile corporale. Tot din raportul de expertiză nu a fost posibil de stabilit în ce circumstanțe au fost produse leziunile corporale părții vătămate, iar leziunile corporale depistate puteau să apară în alte circumstanțe decât prin tamponare cu microbuzul și anume, puteau fi provocate de alte persoane, prin îmbrâncire;

- analizând în ansamblu toate circumstanțele săvârșirii accidentului, raportate la caz, rezultă că vinovăția lui Brașoveanu Ilie nu s-a dovedit, deoarece nu s-a stabilit nici printr-un mijloc de probă că Brașoveanu Ilie este vinovat de încălcarea Regulamentului Circulației Rutiere și anume el poartă vina de leziunile corporale care s-au stabilit la partea vătămată Roșca Vitalie, întrucât toate probele acumulate duc la concluzia că Brașoveanu Ilie nu a săvârșit infracțiunea imputată;

- de la inculpat a fost încasat prejudiciul moral exagerat de mare în mărime de 25 000 lei, iar instanța nu a luat în considerare că Brașoveanu Ilie este invalid de gradul II, nu este angajat în câmpul muncii, este bolnav;

- greșit a fost dispusă încasarea plăților pentru efectuarea raportului de expertiză și alte cheltuieli în mărime de 6 670 lei în contul statului, aceste cheltuieli urmau să fi puse în sarcina statului.

3. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 04 februarie 2020, a fost admis apelul declarat, casată parțial sentința în partea cheltuielilor judiciare și pronunțată în această parte o nouă hotărâre potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care a fost respinsă ca nefondată cerința procurorului cu privire la încasarea cheltuielilor judiciare în mărime de 6670 lei. În rest sentința a fost menținută.

3.1. Pentru a decide astfel, instanța de apel a constatat că prima instanță a stabilit corect situația de fapt și vinovăția inculpatului, iar cercetarea judecătorească s-a efectuat cu respectarea dispozițiilor procesual-penale.

Instanța de apel a notat că în urma analizei cumulului de probe prin prisma art.101 Cod procedură penală, din punct de vedere al pertinentei, concludenței, veridicității și coroborării lor, a stabilit că, prima instanță corect a încadrat juridic acțiunile inculpatului Brașoveanu Ilie în baza art. 264 alin. (1) Cod penal, potrivit elementelor constitutive, încălcarea regulilor de circulație a mijloacelor de transport de către persoana care conduce mijlocul de transport, încălcare ce a cauzat din imprudență o vătămare medie a integrității corporale sau a sănătății.

În continuare, instanța de apel a menționat că nu a identificat temeiuri de a pune la îndoială declarațiile părții vătămate, minorul Roșca Vitalie, martorilor minori Bejan Cristian, Popa Constantin, Grițco Nicolae, Alexeev Nicolae dat fiind că ele sunt succesive și nu se contrazic. Acestea se confirmă și prin procesul-verbal de examinare a mijlocului de transport de model „Ford Tranzit” cu n/î xxxxxxxx, ce aparține lui Brașoveanu Ilie, (f.d. 54-57, vol. I) și prin procesul-verbal de cercetare la fața locului din data de 10.11.2016 (f.d. 7-12, vol. I).

Ce ține de nerecunoașterea vinovăției de către inculpat, instanța de apel a menționat că o consideră drept metodă aleasă în vederea evitării răspunderii penale, or, poziția inculpatului este una contradictorie cumulului de probe examinate în cadrul cercetării judecătorești, cât și argumentelor expuse în cererea de apel, unde pe de o parte avocatul solicită achitarea inculpatului, iar pe de altă parte invocă dezacordul cu acțiunea civilă admisă de către prima instanță, invocând că sumele încasate sunt exagerate.

Instanța de apel a indicat că în motivarea poziției sale inculpatul Brașoveanu Ilie, a declarat că, „...*din spusele martorilor a aflat că copilul a dorit să fugă și a călcat pe șiret și cu greutatea corpului său a căzut peste picior...*”, însă, nici unul din martorii audiați în prima instanță nu a dat astfel de declarații, prin urmare argumentele inculpatului nu s-au confirmat.

Totodată, instanța de apel a notat că nu s-au adevărit nici declarațiile inculpatului că copilul (partea vătămată, Roșca Vitalie) singur s-a lovit de automobil, or, martorul minor Grițco Nicolae, care a văzut momentul accidentului a declarat că, „... *Vitalie a dorit să-i ocolească pe băieți și în acel moment a fost lovit de o mașină, de culoare sură...*”, martorul Alexeev Nicolai a declarat că, „...*a văzut momentul când Vitalie a fost lovit, acesta l-a ocolit pe Popa Constantin și mașina l-a lovit...*”, martorul Popa Constantin a declarat că, „... *Vitalie mergea în urma lor și a dorit să-i întrecă ca să-l ajungă pe verișorul său și atunci s-a auzit un sunet ca o lovitură. Când s-a întors l-a văzut pe Vitalie jos...*”.

De asemenea, instanța de apel a respins și critica apelantului, precum că prima instanță nu a luat în considerare declarațiile inculpatului Brașoveanu Ilie și ale martorilor Grițco Nicolae, Popa Cristian, în acest sens instanța de apel a invocat că inclusiv declarațiile acestor martori, cât și ale inculpatului au fost dezbătute și analizate de către prima instanță la emiterea sentinței din 30.10.2019.

Instanța de apel a specificat că martorii audiați pe cazul dat, care au fost prezenți la locul accidentului și au văzut momentul când inculpatul Brașoveanu Ilie l-a tamponat pe minorul Roșca Vitalie cu partea din față a automobilului, or, ultimii au declarat că, „... *A auzit sunetul cum șoferul a oprit brusc. Când s-a întors, l-a văzut pe Vitalie între roata din față și cea din urmă a automobilului, nu era înaintea automobilului, ci la 15-20 cm de la roata din urmă. Vitalie era între bordură și mașină, iar mașina era la o distanță de 50-60 cm de la bordură...*” „...*A fost lovit cu*

farul drept a mașinii..." ,,,... Vitalie când s-a ridicat, era la sfârșitul mașinii. El era îmbrăcat în scurtă și în papuci. El a participat la măsurări, farul ajunsese la umărul lui Vitalie..." ,,,...Vitalie a fost tamponat cu roata din dreapta față. Sunetul frânei nu s-a auzit..."

La fel, instanța de apel a indicat că declarațiile inculpatului sunt combătute prin probe administrate, iar inculpatul Brașoveanu Ilie a încălcat pct. 46 lit. a) din Regulamentul Circulației Rutiere, care prevede expres că, "*conducătorul de vehicul trebuie, în caz de necesitate, să reducă viteza până la limita care i-ar garanta siguranța traficului sau chiar să oprească în cazurile în care se deplasează pe lângă copii, persoane de vîrstă înaintată, precum și persoane cu semne evidente de dizabilitate*", or, potrivit materialelor cauzei și declarațiilor martorilor audiați la caz, "*...în acea zi, strada din centrul satului Molovata, r-nul Dubăsari, lângă magazinul Luminița 2, era plină de copii, se întorceau de la școală, unii mergeau pe trotuar, iar unii pe carosabil..."*

Astfel, instanța de apel a conchis că inculpatul Brașoveanu Ilie nu a manifestat prudența sporită în timpul circulației când se deplasa pe lângă copii, or, în același timp, pe aceeași bandă circula și pietonul minor Roșca Vitalie, care se deplasa împreună cu un grup de minori, l-a tamponat în partea din spate pe minorul Roșca Vitalie, în urma cărui fapt ultimul a căzut jos, acuzând dureri la piciorul stîng.

Instanța de apel a concluzionat că prima instanță, minuțios, sub toate aspectele, complet și obiectiv, a administrat probele, apreciind fiecare probă din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității și veridicității, iar probele în ansamblu din punct de vedere al coroborării lor, astfel fără nici un dubiu rezonabil a stabilit vinovăția inculpatului Brașoveanu Ilie și corect a calificat acțiunile acestuia în baza art. 264 alin. (1) Cod penal.

Ce ține de criticile privind acțiunea civilă, instanța de apel a menționat că mărimea prejudiciului moral solicitată de reprezentantul părții vătămate Roșca Ion în cuantum de 50000 lei nu a fost dovedit în cuantumul invocat, aceasta fiind excesivă, iar în aceste condiții de prima instanță a fost dispusă încasarea din contul inculpatului, cu titlul de prejudiciu moral suma de 25000 lei, iar sentința instanței nu a fost contestată de partea vătămată Roșca Ion, din ce rezultă că suma dată reprezintă o satisfacție echitabilă pentru prejudiciul moral suportat de victimă în urma accidentului rutier soldat cu vătămări corporale medii.

Instanța de apel a conchis că prima instanță corect a stabilit că, părții vătămate Roșca Ion i-a fost cauzat prejudiciu material și moral, iar mărimea prejudiciului moral, ținând cont de suferințele psihice și fizice care i-au fost provocate părții vătămate minore în rezultatul acțiunilor infracționale ale inculpatului.

Totodată, instanța de apel a susținut concluzia primei instanțe că victima are o vîrstă fragedă, iar pentru părinții acestuia generează și mai multe suferințe și retrairi legate de starea sănătății copilului lor, ceea ce a justificat pe deplin încasarea

prejudiciului moral în sumă de 25 000 lei, iar argumentele expuse în apelul declarat, în această latură sunt lipsite de temei, din care motiv, instanța de apel le-a respins ca neîntemeiate.

Mai mult, s-a atestat că prejudiciul material încasat de către prima instanță, în sumă de 2739,82 lei, la fel, a fost confirmat prin bonurile anexate la dosar și sunt compuse din - cheltuieli pentru transport, alimentație, tratament, astfel fiind legal încasate din contul inculpatului Brașoveanu Ilie în interesele părții vătămate Roșca Ion, or, în urma accidentului, minorului Roșca Vitalie, potrivit raportului de expertiză medico-legală nr. 33/D din 19.12.2016, i-au fost cauzate vătămări corporale medii sub formă de fractură închisă a ambelor oase a gambei stângi cu deplasarea fragmentelor. Ca urmare a acestui fapt, minorul a fost internat la Institutul Mamei și Copilului în perioada 11.11.2016-28.11.2016 și apoi în perioada 31.07.2017-11.08.2017, iar în intervalul dintre internări a fost supus tratamentului la domiciliu. În toată această perioadă și în special în perioada internărilor reclamanții au suportat un șir întreg de cheltuieli de întreținere, alimentație suplimentară, tratament, iar pe perioada internării minorul a fost însoțit și asistat de părinți, care la rândul său, au fost puși în situația de a abandona serviciul. Cheltuielile suportate de familia Roșca sunt destul de considerabile în coraport cu veniturile sale.

De asemenea, instanța de apel a respins și solicitarea apelantului de a fi respinse cheltuielile pentru asistența juridică, în suma acordată de 6 000,00 lei, cu titlu de asistență juridică acordată de către avocatul Pavlov Victor părții civile Roșca Ion, ce a fost confirmată prin bonurile de plată nr. 640143 și 640165 (f. d. 75-76 vol. II), fiind legal încasată din contul inculpatului Brașoveanu Ilie în beneficiul părții vătămate Roșca Ion.

Instanța de apel a considerat ca fiind justificate solicitările avocatului Bosî Ion, în interesele inculpatului Brașoveanu Ilie, privind încasarea cheltuielilor judiciare pentru efectuarea expertizelor medico-legale din contul statului, invocând că, acestea sunt cheltuieli efectuate în cadrul urmăririi penale în vederea acumulării probatoriului necesar pentru demonstrarea vinovăției inculpatului în comiterea infracțiunii incriminate, cheltuieli ce sunt trecute în contul statului, or, astfel de cheltuieli se suportă numai în urma modificărilor operate la art. 143 Cod de procedură penală, potrivit cărora aliniatul (2) al articolului 143 Cod de procedură penală a fost abrogat prin Legea nr. 316 din 22.12.2017 pentru modificarea și completarea unor acte legislative, în vigoare din 09.02.2018, iar rapoartele de expertiză în speță au fost efectuate până la intrarea în vigoare a modificărilor efectuate în art. 143 Cod de procedură penală, și anume până la 09.02.2018.

4. Decizia instanței de apel este contestată cu recurs ordinar de către avocatul Bosî Ion în numele inculpatului Brașoveanu Ilie, care fără a indica vreun temei de recurs prevăzut de art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, solicită casarea sentinței primei instanțe și a deciziei instanței de apel, cu pronunțarea unei noi

hotărâri potrivit modului stabilit pentru prima instanță, de achitare a inculpatului și cu respingerea acțiunii civile înaintate.

În argumentarea recursului, recurentul invocă că:

- la aprecierea probelor, ambele instanțe nu s-au călăuzit de prevederile art. 101 Cod de procedură penală și au dat prioritate probatoriului prezentat de către procuror;

- conform raportului de expertiză nu s-a constatat cu certitudine că vehiculul condus de către inculpat a tamponat pietonul și leziunile corporale ar fi survenit în rezultatul tamponării;

- declarațiile inculpatului au fost ignorate de instanțele de judecată, nefiind indicat care probe demonstrează vinovăția inculpatului, nefiind o claritate întru argumentarea vinovăției inculpatului, nefiind clar dacă totuși vehiculul a tamponat partea vătămată sau partea vătămată și-a provocat leziunile corporale de un impediment până s-a lovit de autovehiculul ce stătea pe loc;

- martorii Grițco Nicolae și Popa Cristian, au declarat că nu au văzut cum automobilul a tamponat partea vătămată, iar în materialele cauzei lipsesc probe care ar demonstra cu certitudine că Brașoveanu Ilie a săvârșit accidentul rutier;

- s-a dispus greșit încasarea prejudiciului moral, în condițiile în care nu a fost demonstrată vinovăția inculpatului.

- la expunerea pct.59-60 din decizia instanței de apel nu se referă la speța dată unde este indicat un alt nume de familie și se vehiculează cu alte sume ce nu se referă la speța dată.

5. La recursul ordinar declarat, în conformitate cu prevederile art. 431 alin. (1) pct. 1¹) Cod de procedură penală, a depus referință procurorul, care pledează pentru inadmisibilitatea acestuia, ca fiind vădit neîntemeiat.

Totodată, notează că recurentul își motivează contestația pe dezacordul cu modalitatea de apreciere a probelor, însă motivele de reapreciere a materialului probator, nu se conțin în temeiurile prevăzute de art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală.

De asemenea, indică că instanțele inferioare, la aprecierea probelor au ținut cont de prevederile art. 101 Cod de procedură penală.

Procurorul a mai argumentat că instanța de apel s-a expus asupra tuturor argumentelor invocate în cererea de recurs, care au fost invocate și în apel, iar recurentul nu și-a motivat solicitarea de achitare.

6. Examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat, în raport cu materialele cauzei, Colegiul penal conchide că acesta este inadmisibil, fiind vădit neîntemeiat din următoarele considerente.

În speță se constată că recurentul s-a conformat prevederilor art. 422 Cod de procedură penală și a declarat recursul ordinar în termen.

Potrivit dispoziției art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, instanța de recurs, examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat împotriva hotărârii instanței de apel, fără citarea părților, în camera de consiliu, este în drept să decidă inadmisibilitatea acestuia în cazul în care constată că recursul declarat este vădit neîntemeiat.

Conform prevederilor art. 424 alin. (2) Cod de procedură penală, instanța de recurs examinează cauza numai în limitele temeiurilor stipulate expres de art. 427 Cod de procedură penală, care în mod obligatoriu trebuie să fie invocate de recurent. Or, art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, prevede că hotărârile instanței de apel pot fi atacate cu recurs ordinar pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel la judecarea cauzei.

În speță se reține, că potrivit textului recursului, recurentul critică decizia instanței de apel sub aspectul ce ține de constatarea vinovăției inculpatului Brașoveanu Ilie în comiterea infracțiunii incriminate, alegații ce cad sub incidența temeiului de recurs prevăzut de art. 427 alin. (1) pct. 8) Cod de procedură penală.

Verificând legalitatea hotărârii atacate sub aceste aspecte, Colegiul penal atestă că motivele invocate de recurent în argumentarea recursului nu s-au confirmat în urma cercetării materialelor cauzei.

Astfel, Colegiul penal notează că prin hotărârea adoptată instanța de apel s-a pronunțat asupra tuturor motivelor relevante, invocate în apelul declarat de către apărător în numele inculpatului, întemeindu-și soluția în baza probelor cercetate de prima instanță, verificate și apreciate corect și de instanța de apel prin prisma prevederilor art. 101 Cod de procedură penală, descrise și analizate în decizia sa (f.d. 187-196, vol. II), iar decizia instanței de apel cuprinde motivele pe care își întemeiază soluția corectă de menținere a sentinței primei instanțe de condamnare a inculpatului Brașoveanu Ilie pentru comiterea infracțiunii prevăzute de art. 264 alin. (1) Cod penal, or just s-a reținut că din probele administrate se confirmă prezența elementelor acestei infracțiuni în acțiunile inculpatului. În acest sens, se atestă că instanța de apel nu a comis vreo eroare de fapt sau de drept ce ar afecta legalitatea și corectitudinea deciziei contestate.

De asemenea, ce ține de argumentele recurentului descrise la pct. 4 a prezentei decizii, se conchide că acesta primordial își manifestă dezacordul cu aprecierea probelor de către prima instanță și instanța de apel, și în special " *conform raportului de expertiză nu s-a constatat cu certitudine că vehiculul condus de către inculpat a tamponat pietonul și leziunile corporale ar fi survenit în rezultatul tamponării; martorii Grișco Nicolae și Popa Cristian, au declarat că nu au văzut cum automobilul a tamponat partea vătămată, iar în materialele cauzei lipsesc probe care ar demonstra cu certitudine că Brașoveanu Ilie a săvârșit accidentul rutier, nu au fost luate în considerare declarațiile inculpatului, fiind dată prioritate probelor prezentate de acuzare*", însă instanța de recurs ordinar la aceste motive a

recurentului, atestă că nu poate fi acceptată această versiune, or contravine constatările corecte a instanței de apel în prezenta speță, care just a indicat că *"inculpatul Brașoveanu Ilie a încălcat pct. 46 lit. a) din Regulamentul Circulației Rutiere, care prevede expres că, "conducătorul de vehicul trebuie, în caz de necesitate, să reducă viteza până la limita care i-ar garanta siguranța traficului sau chiar să oprească în cazurile în care se deplasează pe lângă copii, persoane de vîrstă înaintată, precum și persoane cu semne evidente de dizabilitate, or, potrivit materialelor cauzei și declarațiilor martorilor audiați la caz, "...în aceea zi, strada din centrul satului Molovata, r-nul Dubăsari, lângă magazinul Luminița 2, era plină de copii, se întorceau de la școală, unii mergeau pe trotuar, iar unii pe carosabil..."* (f.d. 196, vol. II), ce sunt întemeiate pe întreg cumulul de probe descris, verificat și apreciat de instanța de apel în decizia sa (f.d. 187-196, vol. II), iar alegațiile recurentului nu sunt întemeiate pe careva probe, fiind doar interpretative și declarative.

Mai mult, se conchide că instanța de apel a apreciat probele prin prisma cerințelor stipulate în art. 101 Cod de procedură penală, expunându-se în decizie cu privire la motivele respingerii argumentelor părții apărării și acceptării probelor prezentate de partea acuzării, respectând rigorile dictate de principiul contradictorialității stipulat în art. 24 Cod de procedură penală.

Colegiul penal reține că nu pot fi acceptate argumentele recurentului descrise în pct. 4 a prezentei decizii, din considerentul că din decizia instanței de apel rezultă cert că toate probele administrate în prezenta cauză penală au fost apreciate de instanța de apel prin coroborare între ele, fiind reținut just ca demonstrată pe deplin vinovăția inculpatului Brașoveanu Ilie în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 264 alin. (1) Cod penal, iar obiecțiile recurentului reprezintă doar opinia subiectivă greșită a acestuia, or instanța de recurs ordinar nu identifică vreun temei de a interveni în decizia instanței de apel prin prisma argumentelor invocate de recurent, decizie care este legală și întemeiată.

Totodată, ce ține de critica că *"la expunerea pct.59-60 din decizia instanței de apel nu se referă la speța dată unde este indicat un alt nume de familie și se vehiculează cu alte sume ce nu se referă la speța dată"*, Colegiul penal consideră că mențiunea respectivă constituie o eroare materială comisă de instanța de apel, ce nu afectează temeinicia și legalitatea deciziei adoptate.

Mai mult, Colegiul penal conchide că motivele invocate de recurent în cererea de recurs, sunt în majoritate similare cu cele invocate în apel, descrise și în pct. 2 a prezentei decizii, în privința cărora instanța de apel în decizia sa (f.d. 194-202, vol. II) s-a expus motivat, iar temeiuri de a pune la îndoială veridicitatea argumentelor instanței de apel în motivarea soluției sale pe aspectele contestate nu se identifică, or instanța de apel s-a expus în decizia sa, detaliat și argumentat asupra fiecărei probe prezentate și chestiunilor esențiale invocate în apelul declarat de avocatul Bosîi Ion

în numele inculpatului Brașoveanu Ilie, iar motivarea din decizia acesteia, în virtutea corectitudinii ei și pentru a evita repetări inutile, instanța de recurs ordinar o acceptă și o însușește, fapt ce vine în corespundere cu jurisprudența CtEDO, care în pct. 37 a hotărârii sale în cauza Albert vs. România din 16.02.2010, statuează că art. 6 §1 din CEDO, deși obligă instanțele să își motiveze deciziile, acest fapt nu poate fi înțeles ca impunând un răspuns detaliat pentru fiecare argument (Van de Hurk vs Olanda, 19 aprilie 1994, pct. 61), cu toate acestea noțiunea de proces echitabil necesită ca o instanță internă, fie prin însușirea motivelor furnizate de o instanță inferioară, fie prin alt mod, să fi examinat chestiunile esențiale supuse atenției sale.

7. În consecință, Colegiul penal nu a constatat prezența erorilor de drept invocate de recurent ce ar fi afectat hotărârile atacate sub aspectele contestate, deoarece soluția adoptată de către instanța de apel este legală și întemeiată, urmând a fi menținută, iar recursul declarat este inadmisibil, fiind vădit neîntemeiat.

8 Conducându-se de prevederile art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, Colegiul penal,

D E C I D E :

Inadmisibilitatea recursului ordinar declarat de către avocatul Bosîi Ion în numele inculpatului Brașoveanu Ilie, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 04 februarie 2020, în cauza penală privindu-l pe **Brașoveanu Ilie Xxxxx**, ca fiind vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă.

Decizia motivată pronunțată la **31 iulie 2020**.

Președinte

Timofti Vladimir

Judecători

Țurcan Anatolie

Cobzac Elena